

Kolozsvár apr. 5. 1861.

K 513/459.

Hedves barátom János!

Elcsúválkozással tudom, mikor lyulai leveléből olvastad, hogy még én is akarok lapodba valami dolgozni. Az igaz hogy az a valami nem sokkal több a femminel; ne is magamnak, hanem a Béli osztályképzésnek tulajdonítsd, ha fejedeszoői afeletted jólyánah fivibussá aprisandó papishalmazás e hűldeménnyemmel én is fekaporítani talátsam.

Hogy mi Anahreai eredesiben, mi az én forrásaim mellettől, nagyon jól tudom, se pedig még műestöbken is rézkerehajlasanabbul megirélhesed. A Gyulai rostaján a solból ez a néhány darab már ashullott (areax hogy benne maradt, mert az aljassa hul. lott el) de se az eredesivel kezdetben rostald még egyszer át, s ha a se rostásban egy hettő benmarad, az is jó; azért hűldsem hilenozes, hogy válogathas benne, mint a ju hársz a pergyöben. Ha hixagjóstónah egyhettő használhatsz, nem hixába faradtam; ha pedig igaz lélelkel ennyire sem metszathasod, töhéletes resignasioval megnyugron rajta, a feigori biralas minden igazságos kövselesét csak a feens alya haledaimoni rövidségű non popomus választával hárisom el magamsól.

Tudnéd még én talán lapodnak valami kritikét is hűldené, de ez is csak oly va lami volna, a mit meglehet a se lapod természetere nem vehetne be, s a hixönység még kevésbé hapsa rajta. Ez a Helvai Bancionalejánah (melyből a pecceli hixönységben még Földynah unicum volt, most pedig már nálunk is van, a M. vártshelyinah is került elő egy példány) bibliographico-criticai ismertetése; miben Földy, Vas pater és legujabban Mát. ray után még tudnéd újat is, igazas is mondani. — Jhasnéd a Kékelly Estván első ma. gyar halendariumáról (melyből museumunknah mai nap még igazán unicuma van (most haxjjuh Forma Károly barátommal Háromfélben a második egyeslen példány), ebben a hónapok után vereték is vannak, nem rimre, hanem régi öreg rythmusra. Ha akarod, majd talán megpróbálom.

Magamsól hoxszasan írni reszellek, megtört egy hixtől ez az iteni új élet (Erdélyben ugyan még ma is a régiben élünk), de azért én még is csak a régi maradtam; természetből engem az új levegő nem veskereset hi, az élet itt ridegebb, a levegő zordabb mint nálunk, de majd hixavaszodék nekünk is valahára. Tudod, hogy én a jó reményességben iszonyúan hixarzó vagyok; de itt e fezenesem, mert csakugyan fekönyű feühseguüh van rá. Feönyű neksek hixten vigan fűszölni, de itt, a hol a varmegye hazából

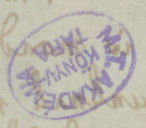
(1838. előtt nyomt.)

654

csak ma reggel kezdék a Finanz-Verwaltung aetas öhörszekerekkel szipelni,
 de az egy pár hecsfejű sas még ma délbe sem akart a ^{még} nem létező Sz. Kolozs
 vármegye házáról elszállani; hol még Sali barátunk is a közbiztonsági bizottság
 nem is nemzeti háromfőin, hanem a hajdani circumflectus frász városi tanács két
 főinü röszajelvényével mellén, tartja fen mint közbiztonsági férfui (vulgo sasör)
 az Ordnung is Ruhét; itt bizony, alis a jó természet vérmes temperamentummal
 meg nem áldott, az orvát lecsüggeszthetni; a minshogy az életben nincs is külföldben.

Mind magam mind családom jó egészségben van; Gyula keresztényi csólya keresztényi
 lecsapnyja Teréz; derék ixmos gyermek, igen jó főinü, de vastfejű; bátor, nem fél az eleven
 ördögtől sem; csak egyes nem szeretek benne, hogy a könyvelés, hirteljesen rettentően szereti,
 legnagyobb mulassága, ha ezek hőséi dühösködnek, veszik a könyvet; csak abba bírom, hogy
 tevékenysége sokkal erősebb lévén mint apjának, a tanulás nem fogja megromítani. — Kis Jolán
 keresztényi is igen egészséges, eleven mint a csik; a három gyermek hőséi mind az anyja
 mind a hozzá érő ajkanyok ere jövőölik legszelbnek. Gizella már ide e tova nagy
 lány lesz; a feleségem már mindig számítja, hogy kés eszendő mulva hogy e mint
 fog járni Karay Teréz néni híres lányiskolájába.

Magam és nőm legszívesebben köztünk egész családdal; örömmel gondolok
 azon lehetőségre, hogy az én nyári főinüidőmben (május 15 — jul. 15) Nagybánya menes
 ha csak egy két napos is bejten tölthetnénk, de a legjobb akaratom mellett sem
 merem igérni mint bizonyossá; mert mit igérhetem most az ember hirteljesen előre mint
 bizonyossá, hivatal a kis szóra ebbe a nagy és bizonytalan jövőöi Erdélybe vetett?
 Isten minden jóval áldjon meg, s az meg baráti főinü emlékezetben!

igaz barátod,
 Szabó István

[Faint, mostly illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]